

ВОДНИТЕ ПАТИЦИ И ЛИСАН ЕСКИМОСКА НАРОДНА ПРИКАЗКА

Превод от руски: Ангел Каралийчев, Вела Каралийчева, —

chitanka.info

Веднъж хитрият лисан вървял по брега на морето и си мислел: „Няма по-умно животно от мене, няма по-хитро животно от мене!“ В морето плавали диви патици. Те видели лисана и решили да го излъжат. Най-големият паток рекъл:

— Хайде, братлета, да направим лодка от криле. Ще кацнем в две редици с крилетите навътре. А лисан ще помисли, че плава лодка.

Така и направили. Накацали в две редици и отпуснали крилетите си. В средата се получила лодчица, а от двете страни весла-крилца. Патиците плували, а най-старият паток крещял:

— Едно-две! Едно-две! Гребете по-силно!

От старост очите на лисана били отслабнали. Загледал се той към морето и видял: плава лодка, а в лодката седят гребци и задръжно размахват веслата. Лисан се спрял и извикал:

— Ей, гребци, приближете се към брега и ме закарайте донякъде! Нима не виждате кой върви по брега? Ами че това съм аз, господарят на тукашните места! Не виждате ли, че съм уморен?

Патиците доплавали до брега. Лисан скочил право в средата на лодчицата. Седнал, гордо изпъчил гърди, наперчил опашка и зажумял от удоволствие. Лодката бързо се отдалечила от брега. Изведнъж лисан чул гласа на най-стария паток:

— Е, братлета, поплувахме си, а сега хайде да полетим!

Додето се опомни, лисан се намерил във водата. Огледал се, но патиците вече били далеко. Заплувал лисан към брега. Плува и си мисли: „Излъгаха ме патиците, направиха ме за смях пред целия свят.“

Тежко било на лисана да плува: мократа му опашка го теглела към дъното. Той рекъл:

— Опашко моя, красота моя, не ме затруднявай, помогни ми да доплувам!

Опашката го насочила към брега.

С мъка се добрал лисан до брега; излязъл на хълмчето и застанал на слънце да се суши. А патиците през това време обиколили цялата тундра и разказали на всички как лисан се къпал в морето.

Озърнал се лисан, а наоколо се събрали разни животни, големи и малки, гледат го и му се смеят:

— Няма ли да ни разкажеш, уважаеми лисане, как патиците те окъпаха в студеното море?

Тогава лисан се отърсил, захапал мократа си опашка, за да може по-леко да бяга, и от срам хукнал към тундрата. Оттогава лисан престанал да ходи на морския бряг.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.